

32004D0478

L 160/98

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

30.4.2004.

KOMISIJAS LĒMUMS
(2004. gada 29. aprīlis)
par vispārēja pārtikas/barības krīzes vadības plāna pieņemšanu
(2004/478/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

1. pants

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko nosaka vispārējus pārtikas aprites tiesību aktu principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un nosaka procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 55. pantu,

Ar šo izveido Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. pantā paredzēto un pielikumā izklāstīto vispārējo pārtikas/barības krīzes vadības plānu.

2. pants

tā kā:

Šis lēmums stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(1) Ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. pantu paredz, ka, cieši sadarbojoties ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, turpmāk tekstā – "Iestāde", un dalībvalstīm, Komisija izstrādā vispārēju krīzes vadības plānu pārtikas un barības nekaitīguma jomā;

Briselē, 2004. gada 29. aprīlī

(2) Vispārējā plāna projekts ir apspriests ar Iestādi un ir sīki izrunāts ar dalībvalstīm Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā,

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

David BYRNE

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.).

PIELIKUMS

VISPĀRĒJS PĀRTIKAS/BARĪBAS KRĪZES VADĪBAS PLĀNS

1. VISPĀRĒJĀ PĀRTIKAS/BARĪBAS KRĪZES VADĪBAS PLĀNA DARBĪBAS JOMA

Regulas (EK) Nr. 178/2002 IV nodaļas 3. iedaļā paredz krīzes vadības jaunas metodes pārtikas un barības jomā: Komisija izveido krīzes vadības centru, kurā līdzdarbojas Iestāde, kā arī tiek pieņemts vispārējs pārtikas/barības krīzes vadības plāns, kurā konkrēti norāda krīzes vadībai vajadzīgās praktiskās procedūras. Vispārējais pārtikas/barības krīzes vadības plāns turpmāk tekstā minēts kā "vispārējais plāns".

Regulas 3. iedaļas trīs panti ir savstarpēji saistīti:

Ar 55. pantu paredz, ka Komisija, cieši sadarbojoties ar Iestādi un dalībvalstīm, izstrādā vispārēju pārtikas/barības krīzes vadības plānu, kurā precizē krīzes situācijas un praktiskās procedūras, kas vajadzīgas krīzes vadībai, ietverot piemērojamos pārredzamības principus un informēšanas stratēģiju.

Ar 56. pants paredz, ka Komisija izveido krīzes centru.

Ar 57. pantu precizē krīzes centra uzdevumus.

Saskaņā ar 55. pantu jo īpaši vispārējā plānā precizē situāciju veidus, kas iekļauj pārtikas vai barības radītu tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai, un no šī riska nevar izvairīties, to nevar novērst vai samazināt līdz pieņemamam līmenim ar spēkā esošajiem noteikumiem vai piemērojot 53. un 54. pantu.

Turklāt ar 56. pantu paredz, ka Komisija izveido krīzes centru, "*kad tā identificē situāciju, kas iekļauj pārtikas vai barības radītu tiešu vai netiešu nopietnu risku cilvēku veselībai, un no šī riska nevar izvairīties, to nevar novērst vai samazināt līdz pieņemamam līmenim ar spēkā esošajiem noteikumiem vai to nevar pienācīgi vadīt, tikai piemērojot 53. un 54. pantu*".

Tādēļ vispārējais plāns precizē:

- krīzes situācijas,
- vispārējā plāna piemērošanas procedūru,
- krīzes koordinatoru tīkla izveidi,
- krīzes vadības praktiskās procedūras,
- krīzes centra nozīmi,
- krīzes centra praktisko darbību (tā sastāvu, darbības veidu, darbības),
- saikni starp krīzes centru un lēmumu pieņemšanas procesu,

- krīzes atrisināšanu,
- vadības procedūras gadījumā, ja pastāv nopietns risks,
- informēšanas stratēģiju,
- pārredzamības principus.

Vispārējā plānā noteiktās vadības procedūras ir vadlīnijas, kas piemērojamas dalībvalstīm, Iestādei un Komisijai.

2. KRĪZES SITUĀCIJAS

2.1. Krīzes situācijas, kas ietver tiešu vai netiešu nopietnu risku cilvēku veselībai

Krīzes situācijas ir tādas situācijas, kurās kritiski faktori ir ietverti tādā līmenī, ka Komisija uzskata, ka attiecīgā pārtikas vai barības radītā riska vadība ir tik sarežģīta, ka to nevar pienācīgi vadīt ar spēkā esošiem noteikumiem vai tikai piemērojot 53. un 54. pantu.

Pieredze liecina, ka situācijas, kuras ietver risku, parasti vada pienācīgi ar spēkā esošajām procedūrām. Tas nozīmē, ka par krīzes situācijām uzskatāmas situācijas ir ļoti maz un tie būtu ārkārtas gadījumi.

Kritiskie faktori jo īpaši ir šādi:

situācija ietver tiešu vai netiešu nopietnu risku cilvēku veselībai un/vai tiek uztverta vai publiskota par tādu, vai arī var tikt uztverta un/vai publiskota par tādu

un

risks ir izplatījies vai var izplatīties pārtikas ķēdes lielā daļā,

un

ir ļoti iespējams, ka risks izplatīsies vairākās dalībvalstīs un/vai trešās valstīs.

Vispārējais plāns ietver krīzes centra izveidošanu, ja saistīto tiešo vai netiešo risku uzskata par nopietnu. Tādēļ vispārējais plāns gandrīz visos gadījumos ietvers krīzes centra izveidi.

2.2. Krīzes situācijas, kurās pastāv nopietns risks

Ir būtiski plānā paredzēt gadījumus, kuros risks ir iespējams, bet var attīstīties par nopietnu risku, no kā nevar izvairīties, ko nevar novērst vai samazināt ar spēkā esošajiem noteikumiem vai tikai piemērojot 53. un 54. pantu. Šajā gadījumā netiks izveidots krīzes centrs, bet jāparedz atbilstoši noteikumi, lai nodrošinātu šāda veida situācijas efektīvu vadību.

3. **VISPĀRĒJĀ PLĀNA PIEMĒROŠANAS PROCEDŪRA**

Vispārējā pārtikas/barības krīzes vadības plāna piemērošanu un, ja vajadzīgs, krīzes centra izveidošanu iespējams var izraisīt informācija, kuras izcelsme var būt:

- ātrās reaģēšanas paziņojumi (pārtikas un barības ātrās reaģēšanas sistēma),
- informācija no dalībvalstīm (cita veida paziņojumi, informācija, kas sniegta Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā, u.c.),
- informācija no Iestādes,
- ziņojumi no Pārtikas un veterinārā biroja (PVB),
- informācija no ES epidemioloģiskā tīkla,
- informācija no trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām,
- jebkura cita avota (patērētāju grupas, ražotāji, citas ieinteresētās personas, plašsaziņas līdzekļi u.c.).

Kad, analizējot informāciju par risku, Komisija nonāk pie uzskata, ka var būt izpildīti 2.1. vai 2.2. iedaļā noteiktie nosacījumi, tā nodibina sākotnējus sakarus ar attiecīgo(-ajām) dalībvalsti(-īm), lai pārbaudītu situāciju, un ar Iestādi, lai pieprasītu informāciju par iesaistīto risku.

Pamatojoties uz visas attiecīgās pieejamās informācijas novērtējumu, Komisija nosaka, vai ir izpildīti 2.1. iedaļā vai 2.2. iedaļā izklāstītie nosacījumi.

4. **KRĪZES KOORDINATORU TĪKLA IZVEIDE**

Katra dalībvalsts, Iestāde un Komisija ieceļ vienu krīzes koordinatoru un viņa/viņas aizstājēju attiecīgajā līmenī. Iecelto koordinatoru un aizstājēju vārdus, uzvārdus un kontaktinformāciju paziņo Komisijai.

Drīz pēc iecelšanas Komisija organizē koordinatoru sanāksmes. Pirmajā sanāksmē Komisija izdala rokasgrāmatu, kurā ir koordinatoru, aizstājēju un to kontaktinformācijas pilns saraksts. Rokasgrāmatā ietver arī Kopienas references laboratoriju sarakstu. Apspriež praktiskas darbības procedūras, lai, piemēram, nodrošinātu, ka krīzes gadījumā ar katru koordinatoru var sazināties īsā laikā vai ka ir nodrošināta efektīva sadarbība attiecībā uz stratēģiju informēšanai par risku (skat. 7. iedaļu). Ar ieinteresētajām personām apspriežas par šo sanāksmju rezultātiem, par kuriem tām var būt interese.

Praktiskām procedūrām jānodrošina, ka darbību veic ātri. Vajadzības gadījumā tās pievieno vispārējam plānam.

5. **Praktiskās procedūras attiecībā uz tādas krīzes vadību, kas iekļauj tiešu vai netiešu nopietnu risku cilvēku veselībai**

5.1. **Krīzes centra izveide**

Kad, analizējot informāciju par risku, Komisija nonāk pie uzskata, ka var būt izpildīti 2.1. iedaļā uzskaitītie nosacījumi un jo īpaši ka risks var būt nopietns, tā nodibina sākotnējus sakarus ar attiecīgo(-ajām) dalībvalsti(-īm), lai pārbaudītu situāciju, un ar Iestādi, lai pieprasītu informāciju par iesaistīto risku.

Pamatojoties uz visas attiecīgās pieejamās informācijas novērtējumu, Komisija izveido krīzes centru, ja uzskata, ka ir izpildīti 2.1. iedaļā minētie nosacījumi.

Komisija tūlīt informē dalībvalstis un Iestādi par to, ka ir izveidots krīzes centrs.

Lēmums par krīzes centra izveidi nozīmē, ka vispārējā plāna 5., 7. un 8. iedaļu piemēro visām iesaistītajām pusēm (Komisijai, Iestādei, dalībvalstīm).

5.2. **Krīzes centra nozīme**

Krīzes centrs atbild par visu būtisko datu vākšanu un novērtēšanu un par krīzes vadībai pieejamo iespēju identificēšanu.

Tas arī informē sabiedrību par attiecīgo risku un šajā sakarā veiktajiem pasākumiem.

Krīzes centrs ir papildu instruments, lai nodrošinātu, ka krīzes vada efektīvi, nodrošinot labāku koordināciju un rīkojoties ātri. Tādēļ visiem krīzes centra locekļiem ir jāsadarbojas, lai vāktu visu pieejamo būtisko informāciju un apmainītos ar to; tie arī strādā kopā, novērtējot vāktos datus, un identificē piemērotas riska vadības iespējas. Krīzes centra locekļi arī sadarbojas attiecībā uz informēšanu un identificē labākos veidus, kā informēt sabiedrību pārredzamā veidā.

Tomēr krīzes centrs neatbild par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz riska vadību vai tiesību aktu īstenošanu (kontroles aspekti).

Tā darbības metodes neaizstāj procedūras, kas izmantotas Komisijas, dalībvalstu vai Iestādes kompetencē.

Tādēļ riska vadības lēmumus pieņem saskaņā ar īpašām, jau spēkā esošām procedūrām (jo īpaši komitoloģijas procedūrām).

Katra dalībvalsts saglabā atbildību par oficiālas pārbaudes vadību tās teritorijā. Tiks saglabātas īpašās procedūras, ko tās ir ieviesušas, lai krīzes situācijās koordinētu vajadzīgās steidzamās pārbaudes. Veselības aizsardzības un patērētāju tiesību aizsardzības ģenerāldirektorāts vajadzības gadījumā atbild par steidzamu pārbaudes vīzišu nosūtīšanu no PVB.

Līdzīgi Iestāde saglabā atbildību par procedūru vadību attiecībā uz zinātniska atzinuma sniegšanu gadījumā, ja Zinātniskā komiteja vai kāda no tās zinātnes ekspertu grupām pieprasa steidzamu zinātnisku atzinumu.

5.3. Krīzes centra praktiskā darbība

Sastāvs

Krīzes centra sastāvā ir krīzes koordinatori (vai to aizstājēji) no Komisijas un Iestādes, krīzes koordinators(-i) no tieši iesaistītajām dalībvalstīm un citi Komisijas, Iestādes un tieši iesaistītās(-o) dalībvalsts(-u) pārstāvji. Iestāde sniedz vajadzīgo zinātnisko un tehnisko palīdzību.

Krīzes centra mērķis ir veicināt ātru un efektīvu rīcību. Tā locekļi ir iesaistīti krīzes centra regulārās un ārkārtas sanāksmēs un tiem ir jāparāda augsta līmeņa pieredze un apņēmība. Tiem jāspēj uzņemties daudz atbildības, kas nozīmē, ka ir jāieceļ cilvēki, kuriem ir augsts atbildības līmenis pārtikas/barības nozarē.

Krīzes centrs var uzskatīt, ka krīzes vadībai ir vajadzīga citu juridisku vai privātu personu pieredze, un var pieprasīt pastāvīgu *ad hoc* palīdzību no šīm personām. Piemēram, var pieprasīt, ka krīzes vienībā iesaistās eksperti no Kopienas vai valstu references laboratorijām, kad ir vajadzīga pieredze attiecībā uz laboratoriju analizēm.

Krīzes centra darbā iesaista personas, kas Komisijā un Iestādē atbild par informēšanu attiecībā uz pārtikas un barības drošību.

Krīzes centra darbības praktiskās procedūras

Komisijas krīzes koordinators (vai viņa/viņas aizstājējs) ir krīzes centra priekšsēdētājs. Priekšsēdētājs *jo īpaši nodrošina saikni starp krīzes centra darbu un lēmumu pieņemšanas procesu*. Viņam/viņai palīdz piemērots(-i) tehniskais(-ie) eksperts(-i) no Komisijas attiecīgās(-ajām) kompetentās(-ajām) Vienības(-ām).

Priekšsēdētājs nodrošina krīzes centra vienmērīgu darbību un uzdevumu sadali starp locekļiem, ņemot vērā to kompetenci.

Pēc tam, kad ir pieņemts lēmums izveidot krīzes centru, priekšsēdētājs pēc iespējas drīz uzaicina Iestādes koordinators un krīzes tieši ietekmēto dalībvalstu koordinators uz krīzes centra pirmo sanāksmi. Ar koordinatori kopā var būt ierobežots personu skaits. Priekšsēdētājs var precizēt pavadāšo personu maksimālo skaitu.

Iestādes koordinators un krīzes centrā iesaistīto dalībvalstu koordinatori jānodrošina pienācīga dalība krīzes centra sanāksmēs attiecībā uz pieejamību, pieredzi un atbildības līmeni. Konkrētāk tas nozīmē, ka krīzes koordinators vai viņa/viņas aizstājējs apmeklē visas sanāksmes un to pavadā attiecīgās personas.

Vajadzības gadījumā Iestāde atbild par zinātniskās un tehniskās palīdzības sniegšanu, jo īpaši attiecībā uz zinātniskās pieredzes līmeni (visas būtiskās zinātniskās informācijas vākšana un novērtēšana saistībā ar attiecīgo risku).

Krīzes centrs atbild par ciešu sakaru uzturēšanu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, jo īpaši tad, kad ir jāveic informācijas apmaiņa.

Darbības veids

Komisija nodrošina krīzes centra sanāksmju sekretariāta personālu (protokols utt.) un nodod krīzes centra rīcībā visus cilvēkresursus un materiālos resursus, kas vajadzīgi tā vienmērīgai darbībai (jo īpaši sanāksmju telpas, sakaru līdzekļus u.c.).

Krīzes centrs izmanto tehnisko kārtību, kas ir spēkā Pārtikas un barības ātrās reaģēšanas sistēmas tīklam, lai paziņotu vai izplatītu informāciju, jo īpaši pieprasījumus pēc informācijas dalībvalstij(-īm) un tās (to) sniegto informāciju.

Krīzes centra veiktā rīcība

Saskaņā ar iepriekš minēto 57. pantu krīzes centrs veic šādu rīcību:

- Rīcība saistībā ar būtisko zinātnisko datu un visas zinātniskās informācijas vākšanu, lai darītu iespējamu pēc iespējas efektīvāku attiecīgā riska vadību. Jo īpaši:
 - dažādiem krīzes centra locekļiem pieejamās zinātniskās informācijas apmaiņa,
 - vajadzības gadījumā locekļiem jāvēc papildu zinātniskā informācija,
 - vajadzības gadījumā tādas rīcības koordinēšana, kas veikta, lai aizpildītu zinātniskās nepilnības,
 - vajadzības gadījumā locekļiem jāsaazinās ar starptautiskām organizācijām, attiecīgajām iesaistītajām personām un trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka visa būtiskā informācija ir darīta pieejama un izplatīta,
 - vajadzības gadījumā krīzes centrs var lūgt palīdzību Kopienas references laboratorijām.

Sadalot uzdevumus attiecībā uz zinātnisku datu vākšanu, ņem vērā Iestādes īpašo pieredzi un mehānismus, ko Iestāde jau ir izveidojusi attiecībā uz zinātnisku datu apmaiņu šādos jautājumos (Iestādes tīkli).

Uzdevumu sadalē attiecībā uz zinātnisku datu savākšanu var vajadzības gadījumā ietvert arī citu Komisijas vadītu tīklu palīdzību, piemēram, Agrās brīdināšanas un reaģēšanas sistēmu (EWRS) cilvēku slimību jomā, ADNS dzīvnieku veselības jomā vai tīklus, kas darbojas pētniecības jomā un ko vada Pētījumu ģenerāldirektorāts.

- Rīcība saistībā ar citu būtisku datu vākšanu (dati, kas nav iepriekš minētie zinātniskie dati). Jo īpaši:

- visu citu pieejamo būtisko datu apmaiņa (oficiālu pārbažu rezultāti, oficiālo kontroles laboratoriju veikto analīžu rezultāti, no trešām valstīm iegūti dati u.c.),
- vajadzības gadījumā locekļiem iedala uzdevumus, lai vāktu papildu datus,
- vajadzības gadījumā locekļiem iedala uzdevumus, lai sazinātos ar starptautiskām organizācijām, attiecīgajām iesaistītajām personām un trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka visa būtiskā informācija ir darīta pieejama un izplatīta.
- Rīcība saistībā ar pieejamās informācijas novērtēšanu. Jo īpaši:
 - locekļu, jo īpaši Iestādes, jau veikto novērtējumu vai citādi pieejamu novērtējumu apmaiņa,
 - riska novērtējuma organizēšana, ņemot vērā Iestādes īpašo nozīmi zinātniskas un tehniskas palīdzības sniegšanā krīzes centram, neierobežojot iespēju pieprasīt oficiālu zinātnisku atzinumu no Iestādes,
 - vajadzības gadījumā Kopienas references laboratoriju tehniskā atbalsta vai analītisko aspektu izmantošana.
- Rīcība saistībā ar tādu iespēju identificēšanu, kas pieejamas, lai izvairītos no riska cilvēku veselībai, to novērstu vai samazinātu līdz pieņemamam līmenim, kā arī ar šo iespēju atjaunināšanu, pamatojoties uz jauno pieejamo informāciju un situācijas attīstību. Jo īpaši:
 - krīzes centra locekļi strādā kopā, lai identificētu pieejamās iespējas,
 - tie izstrādā vispārēju dokumentu par pieejamajām iespējām; šajā dokumentā par katru iespēju jāietver iespējas identifikācijas pamatojums, jo īpaši pieejamo datu novērtēšanas galvenie rezultāti.
- Rīcība saistībā ar to, kā organizē sabiedrības informēšanu par iesaistīto risku un veiktajiem pasākumiem.

Šis jautājums ir sīkāk izpētīts 7. iedaļā.

Attiecībā uz jebkura veida rīcību krīzes centrs var pieprasīt pastāvīgu vai *ad hoc* palīdzību no konkrētām personām, ja uzskata, ka to pieredze ir vajadzīga.

5.4. Saikne starp krīzes centru un lēmumu pieņemšanas procesu

Rīcība attiecībā uz krīzes vadību

Rīcība attiecībā uz krīzes vadību ietver visu rīcību, kas vajadzīga, lai izvairītos no saistītā riska, to samazinātu vai novērstu: krīzes centrs atbild par noteiktu veidu rīcību, Komisija un/vai dalībvalstis – par citu veidu rīcību.

Veiktā rīcība neierobežo 53. panta 2. punktā izklāstīto iespēju Komisijai ārkārtas gadījumos pieņemt pagaidu pasākumus pēc apspriešanās ar attiecīgajām dalībvalstīm un citu dalībvalstu informēšanas.

1. posms

- Komisija sasauc krīzes centru pēc iespējas drīz pēc tā izveides.
- Krīzes centrs veic rīcību, kā paredzēts 5., 7. un 8. iedaļā.

2. posms

- Krīzes centra identificētās iespējas iesniedz Komisijai, kura tās tūlīt nosūta dalībvalstīm.
- Komisija attiecīgā gadījumā sagatavo veicamos pasākumus. Tā var arī pieprasīt Iestādei sniegt steidzamu zinātnisku atzinumu, ja uzskata, ka ir vajadzīgs oficiāls zinātnisks atzinums.

3. posms

- Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas sanāksme, lai vajadzības gadījumā pārbaudītu ieteiktos pasākumus un sniegtu atzinumu par tiem.
- Vajadzības gadījumā ārkārtas pasākumu pieņemšana, jo īpaši pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. un 54. pantā paredzētajām procedūrām.
- Ja pieprasa steidzamu zinātnisku atzinumu, Iestāde veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka atzinumu sniedz pēc iespējas drīz.

Visas krīzes laikā veiktā pastāvīgā darbība

- Visas krīzes laikā krīzes centrs nepārtraukti vāc un novērtē būtiskos datus un pārvērtē pieejamās iespējas. Atjauninātās iespējas iesniedz Komisijai un dalībvalstīm. Komisija var sagatavot grozītus pasākumus un iesniegt tos apsvēršanai Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā.
- Visas krīzes laikā Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja sasauc regulāras un ārkārtas sanāksmes, lai nodrošinātu, ka ir izplatīta visa būtiskā informācija, jo īpaši par visu vajadzīgo pasākumu pieņemšanu un par krīzes vadības pasākumu īstenošanas pārraudzību (attiecīgo dalībvalstu ziņojumi, ko iesniedz un apspriež Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā).
- Pamatojoties uz 7. iedaļā norādīto informēšanas stratēģiju un saskaņā ar pārredzamības principiem 8. iedaļā, krīzes centrs visas krīzes laikā regulāri informē sabiedrību un ieinteresētās personas.

Saikne starp krīzes centru un lēmumu pieņemšanas procesu

- Praktiski mehānismi nodrošina, ka krīzes centra darbs un lēmumu pieņemšanas process ir pienācīgi saistīti. Jo īpaši Pastāvīgo komiteju regulāri informē par krīzes centra darbu un Iestādi uzaicina uz Pastāvīgās komitejas sanāksmēm. Krīzes centru nepārtraukti informē par pasākumiem, kas veikti lēmumu pieņemšanas procesā, lai koordinētu informāciju par šo jautājumu.

5.5. Krīzes atrisināšana

Iepriekšminētās procedūras paliek spēkā līdz krīzes centra izformēšanai. Kad Komisija, pēc apspriešanās ar krīzes centru un cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā, uzskata, ka krīzes centra darbs ir pabeigts, jo risks ir pakļauts kontrolei, tā var izformēt krīzes centru.

5.6. Novērtējums pēc krīzes

Veic vispārēju novērtējumu pēc krīzes, iesaistot ieinteresētās personas. Pēc krīzes beigām sasauc krīzes koordinātoru sanāksmi, lai uzlabotu krīzes vadībai izmantoto dažādo instrumentu darbības procedūras, ņemot vērā novērtējumu pēc krīzes un pamatojoties uz gūto pieredzi.

6. VADĪBAS PROCEDŪRAS GADĪJUMĀ, JA PASTĀV NOPIETNS RISKS

Kad, analizējot informāciju par risku, Komisija nonāk pie uzskata, ka var būt izpildīti 2.2. iedaļā uzskaitītie nosacījumi, tā nodibina sākotnējus sakarus ar attiecīgo(-ajām) dalībvalsti(-īm), lai pārbaudītu situāciju, un ar Iestādi, lai pieprasītu informāciju par iesaistīto risku.

Pamatojoties uz visas būtiskās pieejamās informācijas novērtējumu, kā arī, ja Komisija uzskata, ka ir izpildīti 2.2. iedaļā noteiktie nosacījumi, Komisija tūlīt informē dalībvalstis un Iestādi, ka ir jāpiemēro vispārējā plāna 6., 7. un 8. iedaļa.

Pēc iespējas drīz pēc tam, kad ir pieņemts lēmums piemērot šo vispārējā plāna iedaļu, Komisija veic šādu rīcību:

- nodibina pienācīgu sakaru ar tieši iesaistīto(-ajām) dalībvalsti(-īm) un Iestādi, lai pieprasītu to iekšējās sistēmas aktivizēšanu attiecībā uz krīzes vadību. Vajadzības gadījumā aktivizē mehānismus, ar kuriem veic Iestādes izstrādāto zinātnisko datu apmaiņu ārkārtas gadījumos (Iestādes tīkli),
- vajadzības gadījumā pieprasa kompetento laboratoriju aktivizēšanu un to veikto analīžu rezultātu apmaiņu,
- nodibina pienācīgu sakaru vai sasauc sanāksmes ar tieši iesaistīto(-ajām) dalībvalsti(-īm) un Iestādi, lai nodrošinātu, ka tiek veikta visas būtiskās informācijas apmaiņa (zinātniskie dati, pārbaudes dati utt.),
- veic rīcību attiecībā uz informēšanu (skat. 7. iedaļu). Piemēro 8. iedaļā minētos pārredzamības principus.

Šo rīcību turpina veikt līdz risks ir novērtēts pilnīgāk. Ja risku uzskata par nopietnu un ja Komisija uzskata, ka ir izpildīti 2.1. iedaļā izklāstītie nosacījumi, izveido krīzes centru un piemēro 5., 7. un 8. iedaļā paredzētās procedūras.

Ja risku neuzskata par nopietnu, piemēro spēkā esošos parastos riska vadības noteikumus.

7. INFORMĒŠANAS STRATĒGIJA

Krīzes centrs izstrādā savu informēšanas stratēģiju atbilstīgi konkrētajam gadījumam, lai regulāri informētu sabiedrību par risku un veiktajiem pasākumiem.

Šī informēšanas stratēģija attiecas uz paziņojuma saturu un informēšanas grafiku attiecībā uz attiecīgajām problēmām, ietverot atbilstošu kārtību tās izplatīšanai.

Stratēģijā ņem vērā katra krīzes centra locekļa īpašo kompetenci un atbildību attiecībā uz sabiedrības informēšanu koordinētā, konsekventā un pārredzamā veidā. Tālab ir izveidoti noteikumi šādām procedūrām:

- krīzes centra darbā iesaista personu, kas Komisijā atbild par informēšanu attiecībā uz pārtikas un barības drošību, un personu, kas lestadē atbild par informēšanu,
- dalībvalstis, ko tieši skārusi krīze un kas tādējādi ir krīzes centra locekļi, dara visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka to informēšanas politika saskan ar krīzes centra informēšanas stratēģiju
- tāpat krīzes centra koordinētājā stratēģijā krīzes vadības koordinatori iesaista dalībvalstis, kas nav krīzes centra locekļi, lai nodrošinātu konsekvenci attiecībā uz informēšanu par risku.

Krīzes centra pieņemtā stratēģija ietver jebkādu šiem gadījumiem piemērotu informēšanas kanālu izmantošanu, kas rodas Eiropas Parlamentā un attiecīgajās trešās valstīs un pusēs.

Krīzes centra izstrādātā informēšanas stratēģija ietver pienācīgu sakaru nodibināšanu ar ieinteresētajām pusēm, ja vajadzīgs un jo īpaši kad izplata informāciju attiecībā uz konkrētu tirdzniecības zīmolu vai zīmi.

Informēšanas stratēģijā ņem vērā ieinteresēto personu Eiropas līmenī pārstāvošo organizāciju nozīmi attiecībā uz informācijas sniegšanu.

Informēšanas stratēģijā ietver pienācīgu koordinētu sakaru nodibināšanu ar attiecīgām trešām valstīm, lai sniegtu tām skaidru, precīzu un saskaņotu informāciju. Informēšanas stratēģijā ietver arī atbilstošas informācijas nosūtīšanu trešām valstīm, lai brīdinātu tās par krīzes atrisināšanu.

Informēšanas stratēģijā nodrošina, ka informēšanas process ir pārredzams saskaņā ar 8. iedaļā izklāstītajiem principiem.

Kad informāciju paziņo, kā noteikts vispārējā plāna 6. iedaļā, jānodrošina arī vajadzīgā informēšanas saskanība. Šajā iedaļā paredzētie sakari un sanāksmes vajadzības gadījumā attiecas uz informēšanas stratēģiju, kas ir izstrādājama saskaņā ar 7. iedaļu.

8. PĀRREDZAMĪBAS PRINCIPI

Kad krīzes centrs sniedz paziņojumu, tas pievērš lielu vērību tam, lai nodrošinātu pārredzamību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 10. pantā paredzētajiem sabiedrības informēšanas principiem.

Turpina piemērot vispārējus konfidencialitātes noteikumus. Turklāt Regulas (EK) Nr. 178/2002 52. pantā paredzētos īpašos konfidencialitātes noteikumus piemēro informācijas apmaiņai, ko veic saskaņā ar Pārtikas un barības ātrās reaģēšanas sistēmu.

Kad krīzes centrs informē par tāda darba rezultātiem, ko Iestāde veikusi tā vārdā, piemēro Regulas (EK) Nr. 178/2002 38. un 39. pantā paredzētos pārredzamības un konfidencialitātes principus attiecībā uz Iestādes veiktā darba rezultātiem.
